

kunne være tilendebragt, inden — ikke inden 2 Maanedes, som det er blevet refereret, men om ikke inden denne Tid saa dog inden en Tid, der ikke meget overstrider denne, da kunde dette kun være sagt enten skjemtvis, eller ogsaa, fordi jeg derigennem troede paa Forhaand at kunne indpaa et Angreb i Anledning af Rigsdagens Udsættelse. Ingen af disse to Forudsætninger holde Stik. Jeg skulde ikke tillade mig og mindst fra dette Sted og ligeoverfor denne ærede Forsamling at skjemte om en Sag, som jeg anser for at være saa alvorlig og af saa stor Betydning som denne, og det kunde aldrig falde mig ind at ville forud indpaa et Angreb, hvis Mulighed jeg slet ikke havde tænkt paa, idet det ikke er faldet mig ind, at Rigsdagen kunde angribe en Beslutning af Regjeringen, tagen i Genhold til Grundlovens § 21. Der kan være forskellige Meninger om Hensigtsmæssigheden af Udsættelsen; Regjeringen kan selvfølgelig ikke undbrage sig for, at der fremkommer Kritik i saa Henseende, at Andre ikke i saa Henseende dele Regjeringens Anskuelse; Regjeringen kan ikke værge sig imod, at en saadan Kritik maatte fremkomme før, og uden at man har kjendt dens Grunde for Udsættelsen; men et Angreb paa Regjeringen i den Anledning maa jeg tilstaa har jeg ikke tænkt mig Muligheden af. Det ærede Medlem mente, at jeg i det Mindste var medansvarlig for de lange Rigsdage, idet der ogsaa paa den Tid, hvor jeg havde den Ære at sidde i Kongens Raad, og ogsaa i den forudgaaende Tid har været lange Rigsdagsamlinger. Det forekommer mig egentlig ikke, at der var megen Synd i dette Argument. Jeg finder, at der dog er en meget væsentlig Forskjel paa disse Samlinger fra 1865—68, hvor Rigsdagen tillige overtog det forrige Rigsraads Gjæring, og hvor altsaa hele Ministeriet skulde bringes i en ny Ordning, hvor, for at holde mig til det nærmest foreliggende, Finantslovens større og vigtigere Dele tilligeværende var Noget for Rigsdagen Ubekjendt. Det forekommer mig altsaa ikke rigtigt at gjøre en Sammenligning imellem disse Aar, hvor Rigsdagen kom i Besiddelse af Indflydelse paa Landets samtlige Anliggender, og hvor der selvfølgelig paa forskellige Steder var Meget at søge indordnet under de nye Forhold og Nutiden. Det er jo ogsaa erkjendt af det ærede Medlem selv, idet han gjennemgik Finantslovsforslaget omhyggeligt og nøie, at der i Virkeligheden paa flere Ministerier saa at sige intet Nyt og paa andre kun meget lidt Nyt var foreslaet. Jeg tror altsaa, at det ærede Medlem selv gjennem sine Udtalelser har erkjendt, at naar han sammenligner en Finantslov, forelagt nu, med en Finantslov, forelagt i 1865, og gjør den Slutning, at, naar der i 1865 krævedes saa megen Tid til Behandlingen, maa der ogsaa kræves den samme Tid nu, da er denne Slutning ikke holdbar. At der foruden Finantsloven i disse Aar tillige er blevet behandlet flere store, ja jeg kunde

kalde dem organisatoriske Love, ja, at de ikke alene ere blevne behandlede, men vedtagne, behøver jeg vel neppe at minde ærede Medlemmer om, da i det Mindste en stor Del af dem vil have en levende Erindring derom, eftersom de den Gang kraftig have medvirket til, at disse Love kom til Stede.

Jeg har troet at være nødsaget til at fremkomme med disse Bemærkninger om Varigheden af Finantslovens Behandling paa Grund af det, som det ærede Medlem har anført. Jeg skal forøvrigt meget gjerne rette mig efter den ærede Formands Opfordring om ikke at komme dybere ind paa dette Emne, og skal altsaa heller ikke udtale mig om det, som den ærede Formand angav som værende Grunden til de lange Samlinger, og dersom jeg ikke misforstod ham, Betingelsen for, at Samlingerne blev kortere.

S. Jensen: Jeg vilde tillade mig at henvende den høitærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa, at den Ordning, der nu finder Sted med Hensyn til Postforsendelsen i den Egn, der ligger omkring og mellem Jernbanestationerne ved Mørke og Svinninge, ikke er heldig. Efter at den nordvestjællandske Jernbane er kommen til at føre Posten derudad, har man endnu beholdt Svinninge som Poststation i Stedet for at tage Mørke Station dertil, uagtet denne ligger meget heldigere for Postforsendelsen i Egnen omkring Rundby mellem Mørke og Svinninge. Forhen førtes Posten med Jernbanen til Roskilde med Morgen- og Aftentogene og gik herfra til Holbæk og Svinninge, og det var da det naturlige Sted at faae Posten ombestemt fra Svinninge Postkontor i Egnen omkring Rundby; men efterat man har faaet den nordvestjællandske Jernbane, fjører Posten derudad og anløber Rejstrup og Mørke Stationer, hvilke ere de to nærmeste i denne Egn; man nøies ikke med at bringe Posten dertil og til Syderup Station, men man fjører derfra med Rykjøbingposten mere end en Mil tilvogns. At Posten bliver ombestemt fra Svinninge gjør, at man faar den 24 Timer senere, end man vilde kunne faae den, naar den blev uddelt fra Mørke Station. Nu kan jeg godt indse, at der i Begyndelsen kan indløbe saadanne Ulemper; men jeg har det Haab, at den høitærede Minister vil have sin Opmærksomhed henvendt paa at faae disse Ulemper rettede. Saavidt jeg veed, er der nu en regnskabsførende Poststation i Mørke, og jeg tror da ikke, at det vilde medføre nogen Udgift for Statskassen at gjøre den Forandring, at lade Brevombæringen udgaa fra Mørke Station til Egnen omkring Rundby, i Stedet for at gaa denne Omvei til Syderup og Svinninge og derfra videre til Rundby. Jeg vil bede deo ærede Minister være opmærksom herpaa, og forsaavidt den Forandring, som jeg her har paapeget, skulde medføre en ubetydelig Udgift, vil jeg bede det eventuelle Finantsudvalg om, at det